

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 1 december 2009 (4.12)
(OR. en)**

**15265/1/09
REV 1**

CONCL 3

FÖLJENOT

---

från: Ordförandeskapet

till: Delegationerna

Ärende: **EUROPEISKA RÅDET I BRYSSEL
DEN 29–30 OKTOBER 2009**

ORDFÖRANDESKAPETS SLUTSATSER

För delegationerna bifogas den reviderade versionen av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Bryssel (29–30 oktober 2009).

_____

Europeiska rådet framhöll att unionen snabbt behöver klarhet om sin institutionella ordning för att kunna fungera effektivt och såg fram mot ett snabbt slutförande av ratificeringsprocessen så att fördraget ska kunna träda i kraft före årsskiftet. Europeiska rådet fastställde EU:s ståndpunkt i fråga om den kommande klimatkonferensen i Köpenhamn, som kommer att göra det möjligt för EU att inta en konstruktiv roll under förhandlingarnas slutfas, särskilt i viktiga frågor som finansiering, tekniköverföring, anpassning, begränsning och gott styre. Europeiska rådet gjorde en lägesbedömning vad gäller den ekonomiska och finansiella situationen, liksom sysselsättningen, och underströk särskilt behovet av att förbereda en samordnad exitstrategi för de brett upplagda stimulanspolitiska åtgärderna, när återhämtningen är säkerställd. Europeiska rådet antog EU-strategin för Östersjöregionen, som utgör en integrerad ram för att möta gemensamma utmaningar. Det gjorde en lägesbedömning av genomförandet av åtgärderna mot olaglig invandring och efterlyste ytterligare insatser, särskilt när det gäller förstärkningen av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters gränser (Frontex). Slutligen behandlade Europeiska rådet situationen i Afghanistan och Pakistan.

o
o o

Europeiska rådets möte föregicks av en föredragning av Europaparlamentets ordförande, Jerzy Buzek, med efterföljande diskussion.

o
o o

I. Institutionella frågor

1. Europeiska rådet välkomnar Tysklands, Irlands och Polens ratificering av Lissabonfördraget, vilket innebär att det nu har godkänts av befolkningen eller parlamenten i samtliga 27 medlemsstater.

2. Europeiska rådet erinrar om att Lissabonfördragets ikraftträdande kräver ratificering av var och en av de 27 medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella krav. Det bekräftar sin beslutsamhet att se fördraget träda i kraft före utgången av 2009 och därmed göra det möjligt att utveckla dess framtida verkningar.

På grundval av detta, och med beaktande av den ståndpunkt som intagits av Republiken Tjeckien, har stats- och regeringscheferna enats om att de, vid tidpunkten för ingåendet av nästa anslutningsfördrag och i enlighet med deras respektive konstitutionella krav, ska låta protokollet (i bilaga I) åtfölja fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

I detta sammanhang och med hänsyn till Lissabonfördragets rättsliga tillämpning och dess förhållande till medlemsstaternas rättsliga system bekräftar Europeiska rådet följande:

- a) I Lissabonfördraget föreskrivs att "[v]arje befogenhet som inte har tilldelats unionen i fördragen ska tillhöra medlemsstaterna" (artikel 5.2 i EU-fördraget).
  - b) Stadgan "riktar sig, med beaktande av subsidiaritetsprincipen, till unionens institutioner, organ och byråer samt till medlemsstaterna endast när dessa tillämpar unionsrätten" (artikel 51.1 i stadgan).
3. Europeiska rådet noterar det förberedande arbetet inför Lissabonfördragets ikraftträdande (14928/09). Det godkänner ordförandeskapets rapport om riktlinjer för den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (14930/09) och uppmanar den framtida höga representanten att lägga fram ett förslag om hur den europeiska avdelningen ska organiseras och arbeta så snart som möjligt efter Lissabonfördragets ikraftträdande, så att detta kan antas av rådet senast i slutet av april 2010. I detta sammanhang konstaterar Europeiska rådet även, i likhet med vad som framhålls i den europeiska säkerhetsstrategin, att Europeiska unionen måste bli skickligare, mer samstämmig och mer strategisk som global aktör, även i sina relationer med strategiska partner, i sitt grannskap och i konfliktdrabbade områden.

II. Klimatförändringar

4. Klimatförändringarna går snabbare än väntat och de risker detta för med sig kan redan skönjas. Vi upplever att isarna smälter i stor omfattning, att havsnivån stiger globalt och att översvämningar, torrperioder och värmeböljor förekommer med ökad frekvens, intensitet och varaktighet.
5. Med bara är ett par veckor kvar till Köpenhamnskonferensen är Europeiska unionen mer än någonsin fast besluten att spela en ledande roll och bidra till att ett globalt, ambitiöst och övergripande avtal kommer till stånd. Alla förhandlingsparter måste ge processen ny fart och förhandlingstakten måste ökas.
6. Ett Köpenhamnsavtal måste innehålla bestämmelser om målet på 2 °C, ambitiösa åtaganden från de utvecklade ländernas sida om utsläppsminskningar, lämpliga begränsningsåtgärder från utvecklingsländernas sida, anpassning, teknik och en överenskommelse om finansiering enligt beskrivningen nedan. Europeiska rådet betonar vikten av ett juridiskt bindande avtal för perioden från och med den 1 januari 2013 som bygger på Kyotoprotokollet och innehåller alla väsentliga delar i det. Europeiska rådet anser också att alla länder, inbegripet de som för närvarande inte har anslutit sig till Kyotoprotokollet, bör agera utan dröjsmål.
7. Europeiska rådet uppmanar alla parter att ansluta sig till målet på 2 °C och enas om globala utsläppsminskningar på minst 50 % och samlade utsläppsminskningar i de utvecklade länderna på minst 80–95 %, som ett led i sådana globala utsläppsminskningar, fram till 2050 jämfört med 1990 års nivåer; dessa mål bör fungera både som sporre och måttstock när det gäller att fastställa målen på medellång sikt, om inte annat följer av regelbunden vetenskaplig översyn. Europeiska rådet stöder ett EU-mål att minska utsläppen med 80–95 % senast 2050 jämfört med 1990 års nivåer, inom ramen för de minskningar som enligt FN:s mellanstatliga panel för klimatförändringar (IPCC) är nödvändiga från de utvecklade länderna som grupp.

8. Europeiska unionen går i bräsch för ansträngningarna att bekämpa klimatförändringarna. Den står fast vid att fatta ett beslut om att övergå till en minskning på 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer som sitt villkorade erbjudande i syfte att få till stånd ett globalt och övergripande avtal för perioden efter 2012, förutsatt att andra utvecklade länder åtar sig jämförbara utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning allt efter ansvar och individuell förmåga.
9. Det kommer inte att vara tillräckligt med åtgärder enbart från Europeiska unionen. Ett övergripande och ambitiöst avtal kan bara nås om alla parter bidrar till processen. Andra utvecklade länder bör också visa sitt ledarskap genom att åta sig ambitiösa utsläppsminskningar och öka sina nuvarande utfästelser. Utvecklingsländerna, särskilt de mer ekonomiskt avancerade, bör åta sig lämpliga begränsningsåtgärder, i överensstämmelse med deras gemensamma men differentierade ansvar och individuella förmåga. Europeiska rådet understryker behovet av mätning, rapportering och verifiering (MRV) av begränsningsåtgärder i alla länder.
10. Anpassning är ett nödvändigt inslag som måste behandlas på ett övergripande sätt i ett Köpenhamnsavtal. Europeiska rådet erinrar om förslaget att skapa en ram för anpassningsåtgärder som en del av detta avtal. Det understryker behovet av att öka stödet för anpassningsåtgärder i utvecklingsländerna fram till och efter 2012, med inriktning på länder och regioner som är särskilt utsatta för klimatförändringarnas negativa verkningar.
11. Europeiska rådet understryker vikten av att skapa incitament för att få den privata sektorn att delta i tekniksamarbetet. Det är nödvändigt med väsentligt ökad forskning och utveckling (FoU) och att fastställa globala teknikmål samt sprida säker och hållbar teknik.

12. En överenskommelse om finansieringen kommer att vara en central del i ett Köpenhamnsavtal. En gradvis men väsentlig upptrappning av såväl de offentliga som de privata finansiella flödena behövs för att hjälpa utvecklingsländerna att genomföra ambitiösa begränsnings- och anpassningsstrategier.
13. EU är berett att ge ett skäligt bidrag till den globala insatsen genom att fastställa ett ambitiöst begränsningsmål, medge kompensationer och bidra med sin skäliga andel av offentligt stöd. Europeiska rådet ansluter sig till kommissionens bedömning att de totala nettomerkostnaderna för begränsning och anpassning i utvecklingsländerna kan komma att uppgå till omkring 100 miljarder EUR årligen fram till 2020, vilket ska finansieras genom en kombination av utvecklingsländernas egna insatser, den internationella koldioxidmarknaden och internationell offentlig finansiering.
14. Den nivå som krävs totalt för det nödvändiga internationella offentliga stödet på 22–50 miljarder EUR årligen beräknas vara uppnådd senast 2020, under förutsättning att bördan fördelas rättvist på global nivå i enlighet med det fördelningssystem parterna ska komma överens om, att förvaltningsarrangemang införs och under förutsättning att specifika begränsningsåtgärder och ambitiösa strategier för koldioxidsnål utveckling/tillväxtplaner med låga koldioxidutsläpp genomförs. Detta intervall kan minskas inför toppmötet i Köpenhamn.
15. En kraftfull och effektiv institutionell ram för förvaltningen måste utformas som en viktig del av finansieringen. Europeiska rådet stöder inrättandet av ett forum eller organ på hög nivå med vägledning av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, så att man bland annat ska kunna få en överblick över de internationella källorna för klimatfinansiering i utvecklingsländerna.
16. Alla länder utom de minst utvecklade bör bidra till den internationella offentliga finansieringen genom ett övergripande globalt fördelningssystem som grundar sig på utsläppsnivåer och BNP och återspeglar såväl ansvar för de globala utsläppen som betalningsförmåga, med avsevärd vikt lagd vid utsläppsnivåerna. Den vikt som läggs vid utsläppen bör öka över tiden för att ekonomierna ska kunna anpassas. EU och dess medlemsstater är beredda att åta sig sin härav följande skäliga andel av den totala internationella offentliga finansieringen.

17. Europeiska rådet betonar att internationellt offentligt stöd för snabbt igångsättande är viktigt i samband med ett övergripande, balanserat och ambitiöst Köpenhamnsavtal. Syftet bör vara att förbereda sig inför effektiva och ändamålsenliga åtgärder på medellång och lång sikt samt att undvika att ambitiösa åtgärder fördröjs och med särskild betoning på de minst utvecklade länderna. Europeiska rådet noterar kommissionens bedömning att det kommer att krävas en global finansiering på 5–7 miljarder EUR per år under de första tre åren efter ett ambitiöst avtal i Köpenhamn och understryker att ett belopp kommer att fastställas mot bakgrund av resultatet från Köpenhamnskonferensen. EU och dess medlemsstater är i detta sammanhang beredda att bidra med sin skäligen andel av dessa kostnader. Europeiska rådet betonar att villkoret för detta erbjudande är att andra viktiga aktörer gör jämförbara ansträngningar.
18. Europeiska rådet noterar att en betydande mängd outnyttjade tilldelade utsläppsenheter sannolikt kommer att tillkomma under den innevarande åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet. Denna fråga måste skötas på ett icke-diskriminerande sätt, med likvärdig behandling av och europeiska och icke-europeiska länder, och så att hanteringen av överskottet av tilldelade utsläppsenheter inte påverkar miljöintegriteten i ett Köpenhamnsavtal.
19. Den privata finansieringen kommer att stimuleras genom utvecklingen av en bred och likvid koldioxidmarknad som bygger på robusta system med utsläppstak och handel med utsläppsrätter i utvecklade länder, en reformerad mekanism för ren utveckling och sektoriella krediterings- och handelsmekanismer för åtgärder i utvecklingsländer.
20. Europeiska rådet betonar den roll som begränsningsåtgärder spelar för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, i synnerhet genom att skapa förutsättningar för minskad avskogning och minskad skogsförstörelse samt för hållbart skogsbruk i utvecklingsländer. En resultatbaserad mekanism som redovisar verifierade utsläppsminskningar bör inrättas.

21. Europeiska rådet erinrar om att risken för koldioxidläckage analyseras och tas upp i det nya direktivet om EU:s utsläppshandelssystem (direktiv 2009/29/EG), så att lämpliga åtgärder som är förenliga med internationella handelsregler för att bevara miljöintegriteten i EU:s politik kan övervägas mot bakgrund av resultatet av de internationella förhandlingarna och beroende på i vilken mån dessa leder till globala minskningar av växthusgasutsläppen. Ett ambitiöst internationellt avtal är och förblir det bästa sättet att ta itu med denna fråga.
22. Europeiska rådet noterar kommissionens utkast till beslut som innehåller en förteckning över sektorer och delsektorer där risken för koldioxidläckage bedöms vara stor, utifrån kriterierna i det nya direktivet om EU:s utsläppshandelssystem (direktiv 2009/29/EG). Det noterar att en sektor eller en delsektor kan komma att läggas till i förteckningen på grundval av ny information, om den uppfyller relevanta kriterier. Förteckningen kommer att revideras med utgångspunkt i resultatet av de internationella förhandlingarna om klimatförändringarna.
23. Parallellt med tillhandahållandet av klimatfinansiering bör alla internationella parter klart ange att denna finansiering inte kommer att undergräva eller hota fattigdomsbekämpningen och fortsatta framsteg i riktning mot millennieutvecklingsmålen. Innovativ finansiering kan få betydelse när det gäller att säkerställa förutsägbara finansieringsflöden för hållbar utveckling, särskilt i fråga om de fattigaste och mest utsatta länderna.
24. Europeiska rådet ställer sig bakom de slutsatser som antogs av rådet den 21 oktober 2009 (14790/09), som tillsammans med de här slutsatserna från Europeiska rådet och de bifogade riktlinjerna ger Europeiska unionen en stark förhandlingsposition. Detta kommer att göra det möjligt för Europeiska unionen att spela en konstruktiv roll under den sista fasen av förhandlingarna, i synnerhet när det gäller nyckelfrågor som finansiering, tekniköverföring, anpassning, begränsning och gott styre.
25. Europeiska rådet uppmanar ordförandeskapet att vidta nödvändiga åtgärder för att kunna bibehålla en stark förhandlingsposition under hela processen och kommer att se över läget vid sitt möte i december, för att kunna fatta de beslut som blir nödvändiga mot bakgrund av de inledande skedena av Köpenhamnskonferensen.

III. Den ekonomiska, finansiella och sysselsättningsmässiga situationen

26. Den skarpa nedgången i den europeiska ekonomiska aktiviteten börjar stanna av, finansmarknaderna stabiliseras och förtroendet växer. Vi kan emellertid inte slå oss till ro, i synnerhet inte med tanke på de stigande arbetslöshetsnivåerna. Den begynnande återhämtningen kräver noggrann övervakning och de politiska stödåtgärderna bör inte upphöra förrän återhämtningen är helt säkerställd.
27. För att kunna förankra förväntningarna och stärka förtroendet är det samtidigt nödvändigt att utarbeta en samordnad exitstrategi för de brett upplagda stimulanspolitiska åtgärderna när återhämtningen är säkerställd, inom ramen för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten. I linje med punkt 23, uppmanas kommissionen att granska innovativ finansiering på global nivå. Europeiska rådet ställer sig bakom rådets slutsatser av den 20 oktober 2009 och uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta sitt arbete med exitstrategier och rapportera tillbaka till Europeiska rådet i december 2009.
28. Europeiska rådet såg fram emot att ta de nödvändiga stegen för att säkerställa en stark och hållbar ekonomisk återhämtning. Det enades om att samordnade åtgärder var nödvändiga, inom Europa och internationellt, för att kunna generera nya tillväxtmöjligheter och högre framtida sysselsättningsgrad. Det underströk betydelsen av reformer för att stärka den inre marknaden, generera investeringar i framtidens näringar och arbetstillfällen, främja ökad handel och stärka finanssektorn. Europeiska rådet ser fram emot att få diskutera en ny europeisk strategi för sysselsättning och tillväxt som en del av den kommande översynen av Lissabonstrategin.

29. Eftersom man kan förvänta sig att sysselsättningsläget i Europa ska förvärras ytterligare, krävs det ett fortsatt politiskt åtagande för en aktiv arbetsmarknadspolitik. Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att se till att människor behåller kontakten med arbetsmarknaden och hindra att de höga arbetslöshetsnivåerna blir varaktiga, och på så sätt garantera höga sysselsättningsnivåer och hållbara offentliga finanser på lång sikt. Deltagande på arbetsmarknaden är en förutsättning för ekonomisk tillväxt, för människors sociala och ekonomiska välbefinnande och för bättre social sammanhållning i Europa. I detta hänseende bör man även främja en aktiv politik för social integration och social trygghet. Europeiska unionen kan bidra till dessa strävanden genom att främja samarbete, samordning och ömsesidigt lärande.
30. Europeiska rådet erinrar om sina slutsatser från juni 2009 om en förstärkning av tillsynsramarna i EU och noterar att det förelåg bred enighet vid rådets möte den 20 oktober 2009 om de två lagstiftningsförslagen (utkast till förordning och till rådsbeslut) om inrättande av en europeisk systemrisknämnd för makrotillsyn. Europeiska rådet uppmanar ordförandeskapet att inleda processen med Europaparlamentet rörande utkastet till förordning och utkastet till beslut. Europeiska rådet är medvetet om de framsteg som hittills har gjorts och framhåller åter vikten av att man snabbt går vidare med inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna för mikrotillsyn, i syfte att nå fram till en allmän riktlinje för dessa förslag. Europeiska rådet uppmanar rådet att efter ytterligare politiska överläggningar senast i december 2009 nå en överenskommelse om ett komplett paket för inrättande av en ny tillsynsstruktur i EU. Europeiska rådet kommer att diskutera denna fråga vid nästa möte.
31. Europeiska rådet efterlyser snabba framsteg i arbetet med att förstärka regelverket för förebyggande, hantering och lösning av finanskriser och med att utarbeta en ram för närmare politisk samordning för finansiell stabilitet för hela EU, i linje med den färdplan rådet enades om den 20 oktober 2009.

32. I detta sammanhang välkomnar Europeiska rådet resultatet av G20-mötet i Pittsburgh, särskilt vad beträffar utarbetandet av en ram för stark, hållbar och balanserad tillväxt samt det fortsatta arbetet med en stadga för hållbar ekonomisk verksamhet. Det välkomnar också åtagandet att vidta åtgärder för att förstärka det internationella finansiella tillsyns- och regleringssystemet, inklusive att reformera de internationella standarderna för ersättning och uppnå en enda uppsättning av högkvalitativa globala redovisningsstandarder. Europeiska rådet betonar att IMF och G20 inom ramen för stark, hållbar och balanserad tillväxt kommer att bli tvungna att fullt ut beakta den institutionella organisationen av ekonomisk politik i Europeiska unionen och euroområdet som helhet. Det uppmanar rådet och kommissionen att se till att Europeiska unionen förbereder sig grundligt inför framtida G20-möten.
33. Europeiska rådet välkomnar de framsteg som gjorts sedan januari i år med energiinfrastrukturer och sammankopplingar samt krisinstrument i enlighet med den rapport som lagts fram av ordförandeskapet (13068/2/09). Det uppmanar de berörda aktörerna att så snabbt som möjligt genomföra de följande stegen i den rapporten, särskilt beträffande utkastet till förordning om en tryggad gasförsörjning, som bör antas så snart som möjligt.
34. Europeiska rådet välkomnar kommissionens olika initiativ för att stabilisera mejerimarknaden, som svar på Europeiska rådets uppmaning i juni 2009. I detta sammanhang noterar det kommissionens förslag att lindra de mest brådskande likviditetsproblemen i sektorn genom att frigöra 280 miljoner EUR från 2010 års budget. Europeiska rådet uppmuntrar rådet att fortsätta att reagera på de utmaningar som mejerisektorn står inför. Europeiska rådet noterar att kommissionen har inrättat en högnivågrupp med den viktiga uppgiften att diskutera perspektiven på medellång och lång sikt.

IV. EU:s strategi för Östersjöregionen

35. Europeiska rådet antar EU:s strategi för Östersjöregionen och godkänner rådets slutsatser i detta ärende (13744/09). Denna strategi utgör en integrerad ram för att kunna hantera gemensamma utmaningar, bland annat de allvarliga miljöutmaningarna i fråga om Östersjön, och bidra till såväl regionens ekonomiska framgångar som dess sociala och territoriella sammanhållning som EU:s konkurrenskraft.
36. Europeiska rådet uppmanar alla berörda aktörer att agera snabbt och garantera ett fullständigt genomförande av strategin, som skulle kunna utgöra ett exempel på en makroregional strategi. Det uppmanar kommissionen att lägga fram en lägesrapport för rådet senast i juni 2011.

V. Invandring och asyl

37. Europeiska rådet välkomnar framstegen med att genomföra de åtgärder som fastställdes vid junimötet 2009 angående olaglig migration i Medelhavsområdet. Det är även fortsättningsvis nödvändigt att ge ett beslutsamt europeiskt svar grundat på fasthet, solidaritet och delat ansvar, i linje med den europeiska pakten för invandring och asyl och EU:s övergripande strategi för migration. Europeiska rådet manar till fortsatta samordnade åtgärder för att på ett övergripande sätt komma till rätta med problemet och undvika nya tragedier till sjöss.
38. Europeiska rådet noterar att man har inlett pilotprojektet för fördelning, på frivillig basis, av de personer som befinner sig i Malta och har beviljats internationellt skydd och uppmanar fler medlemsstater att delta i projektet. Det noterar också de goda framsteg som har gjorts med inrättandet av den europeiska byrån för samarbete i asylfrågor och efterlyser en överenskommelse före utgången av 2009. Vidare noteras det pågående arbetet med att förstärka Frontex. Europeiska rådet välkomnar inledningen av den förstärkta dialogen med Turkiet och efterlyser konkreta åtgärder som snabbt måste vidtas, i synnerhet avseende återtagande och gränskontroll, i överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådets möte i juni 2009.

39. En bred, framsynt och övergripande EU-politik för migration, i enlighet med internationell rätt, är grunden för hållbara åtgärder för migrationshantering på medellång och lång sikt. Detta kommer att återspeglas i det fleråriga Stockholmsprogrammet, som ska antas i december.
40. I detta sammanhang efterlyser Europeiska rådet
- ytterligare insatser för att anta, genomföra och utvärdera instrument för att fortsätta att förverkliga det gemensamma europeiska asylsystemet, varvid frågan om interna sekundära förflyttningar bör hanteras liksom behovet av konkret och effektiv solidaritet med medlemsstater som utsätts för särskilda påfrestningar,
  - förstärkning av Frontex operativa kapacitet samt framsteg med dess utveckling och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag i detta syfte i början av 2010; en sådan förstärkning kan grunda sig på följande element:
    - i) utarbetande av tydliga gemensamma operativa förfaranden med tydliga regler rörande gemensamma operationer till sjöss, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till ett garanterat skydd för personer i nöd som färdas i blandade strömmar, i enlighet med internationell rätt,
    - ii) utökat operativt samarbete mellan Frontex och ursprungs- och transitländer,
    - iii) undersökning av möjligheterna till regelbunden Frontexfinansierad chartring av gemensamma återsändandeflygningar,
  - och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att driva på genomförandet av den övergripande strategin för migration, med tonvikt på strategisk och faktisk tillämpning, inbegripet de regionala skyddsprogrammen; i detta hänseende blir det väsentligt att se till att alla relevanta befintliga finansiella instrument används effektivt,
  - uppmanar ordförandeskapet och kommissionen att intensifiera dialogen med Libyen om migrationshantering och reaktioner på olaglig invandring, inklusive samarbete till sjöss, gränskontroll och återtagande, och
  - betonar betydelsen av återtagandeavtal som ett redskap för att bekämpa olaglig invandring.

VI. Yttre förbindelser

41. Europeiska rådet ansluter sig till slutsatserna från rådets möte den 27 oktober om Afghanistan och Pakistan och välkomnar antagandet av planen för förstärkta EU-insatser i regionen. Handlingsplanen kommer att stärka de statliga institutionernas civila kapacitet i Afghanistan och Pakistan. Europeiska unionen kan nu mer kraftfullt möta utmaningarna i regionen.
42. EU välkomnar valinstitutionernas arbete i Afghanistan för att bevara valprocessens trovärdighet. Europeiska rådet betonar att det är nödvändigt att den andra omgången av presidentvalet är trovärdig, omfattar alla, är säker och återspeglar det afghanska folket vilja. Europeiska rådet framhåller sitt förtroende för Förenta nationernas ledarskap vid samordningen av det internationella samfundets insatser i Afghanistan.
43. Europeiska rådet delar oron över den förvärrade säkerhetssituationen i Pakistan och stöder Pakistans regering i dess ansträngningar att upprätta kontroll över alla områden i landet. Europeiska unionen står beredd att bistå den drabbade befolkningen.

**PROTOKOLL OM REPUBLIKEN TJECKIENS TILLÄMPNING AV
EUROPEISKA UNIONENS STADGA OM
DE GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETERNA**

Stats- och regeringscheferna i Europeiska unionens 27 medlemsstater, som noterar Republiken Tjeckiens önskemål, och

beaktar Europeiska rådets slutsatser

har enats om följande protokoll:

Artikel 1

Protokoll nr 30 om Polens och Förenade kungarikets tillämpning av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tillämpas på Republiken Tjeckien.

Artikel 2

Titeln, ingressen och den normativa delen av protokoll nr 30 ska ändras så att de hänvisar till Republiken Tjeckien på samma sätt som till Polen och Förenade kungariket.

Artikel 3

Detta protokoll ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Riktlinjer för EU:s ståndpunkt när det gäller internationell klimatfinansiering

1. EU BETONAR att hanteringen av klimatförändringen genom införande av växthusgaseffektiva och klimattåliga ekonomier är av gemensamt intresse för alla länder och bidrar till såväl hållbar utveckling som energitrygghet. För att detta ska lyckas krävs det energiska åtaganden och ansträngningar av alla länder.
2. EU UPPREPAR att alla länder, utom de minst utvecklade, bör bidra med en skälig andel av kostnaderna för att ta itu med klimatförändringarna. MED TANKE PÅ rådets slutsatser från mars 2009 bör utvecklade länder visa ledarskap genom att åta sig ambitiösa utsläppsminskningar och öka sina nuvarande utfästelser. Utvecklingsländerna, särskilt de mer ekonomiskt avancerade, bör åta sig lämpliga begränsningsåtgärder, i överensstämmelse med deras gemensamma men differentierade ansvar och deras individuella förmåga. Dessa åtaganden, som främjar ytterligare insatser, bör stödjas genom en ändamålsenlig och effektiv internationell struktur för samarbete och lämpligt stöd. Det internationella stödet bör också bidra till en anpassning till klimatförändringarna.

Lämplig förvaltning av klimatfinansieringen

3. EU ERINRAR om att finansieringen av koldioxidmarknaden och internationellt offentligt stöd syftar till att bidra till att Köpenhamnsavtalets mål uppnås fullt ut, genom att garantera ändamålsenliga och effektiva begränsnings- och anpassningsåtgärder i utvecklingsländerna. Detta kräver en kraftfull och effektiv institutionell ram för förvaltningen, som måste utvecklas som en viktig del av finansieringen. Insatserna bör allmänt bygga på övergripande nationella strategier.

4. EU ERINRAR om rådets slutsatser från mars och juni och FRAMHÅLLER att de viktigaste inslagen i förvaltningsramen för finansieringen av begränsningar bör vara följande:
- Alla länder utom de minst utvecklade bör lägga fram ambitiösa och kraftfulla planer för tillväxt med låga koldioxidutsläpp, som länderna själva ansvarar för. I dessa planer bör de nuvarande ramarna för begränsnings- och energipolitiken, inbegripet reglering och prissättning beskrivas. De utvecklade länderna bör utforma sina planer för genomförandet av minskningsmål som omfattar hela ekonomin och för tillhandahållandet av internationellt stöd. Utvecklingsländerna bör beskriva de planerade utvecklingskurvorna för utsläppen och de åsyftade minskningarna när man går utöver ett scenario med oförändrade förhållanden, fastställa generella områden för och typer av möjliga åtgärder för detta ändamål samt ange förväntningarna om inhemsk och internationell finansiering.
  - En oberoende internationell teknisk utvärdering bör göras av dessa nationella planer. Detta skulle bidra till att underlätta tillgången till stöd för specifika åtgärder.
  - Stöd till specifika nationellt lämpliga begränsningsåtgärder på sektors- eller programnivå skulle lämnas via flera multilaterala och bilaterala kanaler. Enhetligheten och kontinuiteten i stödsystemet skulle bygga på mätning, rapportering och verifiering av begränsningsåtgärderna samt på två övergripande funktioner i form av registrering och matchning av stöd och begränsningsåtgärd:
    - Åtgärder som inte får stöd skulle kunna mätas och verifieras inom landet på grundval av internationellt överenskomna normer och bör rapporteras internationellt. Åtgärder som får stöd och är koldioxidmarknadsrelaterade bör **mätas, rapporteras och verifieras** internationellt. Genom mätningen, rapporteringen och verifieringen av åtgärder som stöds skulle det verifieras att finansieringen och åtgärderna fullt ut ger resultat som bidrar till att åtagandena fullgörs.

- Alla begränsningsåtgärder införs i ett **internationellt register**. Genom planerna för tillväxt med låga koldioxidutsläpp och registret över samtliga nationellt lämpliga begränsningsåtgärder kommer fullständig öppenhet att garanteras i fråga om det sammanhang i vilket de enskilda nationellt lämpliga begränsningsåtgärdena stöds.
  - En **matchningsfunktion** som ger överblick och vägledning och som bidrar till informationsspridning bör finnas tillgänglig såväl för länder som lägger fram lämpliga begränsningsåtgärder på nationell nivå för stöd som för länder och institutioner som erbjuder stöd. Detta skulle underlätta matchningen av kompetens och behov samt förbättra det samlade resultatet.
  - På internationell nivå bör förvaltningen bygga på principerna om ändamålsenlighet, effektivitet och rättvisa. Den institutionella förankringen av internationella funktioner måste bygga på tydlig åtskillnad mellan de politiska och operativa nivåerna, varvid vägledning ges på den politiska nivån medan beslut fattas och genomförs på en synnerligen professionell teknisk nivå. Båda nivåerna kan hållas informerade genom utlåtanden från internationellt erkända experter. Det krävs balanserad representation på politisk nivå.
  - De luckor och obalanser i finansieringen av begränsnings- och anpassningsåtgärder som kan uppstå bör övervakas och regelbundet ses över på hög nivå av ett lämpligt organ.
5. Det krävs internationell uppföljning för att garantera tydlig insyn i de samlade insatserna. Detta omfattar inhemska insatser, förvärv av kompensation och offentligt stöd i utvecklade länder samt insatser som inte får stöd, insatser som får stöd och kompensationsbaserade utsläppsminskningar i utvecklingsländerna.

6. Åtgärder måste vidtas för en faktisk och ordnad övergång från projektbaserade till sektorsbaserade koldioxidmarknadsmekanismer, särskilt i de mer avancerade utvecklingsländerna. Detta är absolut nödvändigt för att garantera en hanterbar förvaltning av kompensationskreditering i samband med ökade finansiella flöden på koldioxidmarknaden till utvecklingsekonomier. Det skulle också öka miljöintegriteten och medför större utrymme för egen bedömning för utvecklingsländerna när det gäller den teknik och de metoder som används för att ge resultat i syfte att erhålla krediter. Kredittrösklarna och kreditmålen för sektorsvisa system bör fastställas så att de återspeglar ambitiösa egna insatser i enlighet med ländernas egen förmåga. Internationellt samarbete och ett system för kontroll och godkännande av ambitionsnivån på dessa trösklar och mål kommer att vara centrala faktorer.
7. EU BETONAR att internationell offentlig finansiering också bör bidra till anpassning till klimatförändringarna i utvecklingsländerna, framför allt för de fattigaste och mest utsatta länderna med begränsade nationella resurser. Anpassningshänsyn bör i praktiken integreras med utvecklingsstrategier och nationell planering via processer och samordning som styrs av länderna själva. Det ekonomiska stödet för anpassning bör baseras på dessa nationella strategier och planer. På internationell nivå bör allmän vägledning, analys och utbyte av god praxis erbjudas. Utvecklingssamarbetet och genomförandet av investeringar som baseras på offentligt utvecklingsbistånd bör fullt ut överensstämma med uppbyggnaden av klimattåliga ekonomier och alla viktiga aktörer i utvecklingssamarbetet bör, när så är lämpligt, integrera klimathänsyn i sina åtgärder. Synergieffekterna i samband med genomförandet av internationell klimatfinansiering och annat bistånd i utvecklingsländerna bör utnyttjas fullt ut och genomförandet av internationell klimatfinansiering bör följa överenskomna normer i fråga om biståndseffektivitet. De befintliga institutionernas erfarenheter av stöd till utvecklingsländer bör utnyttjas fullt ut. Rapporteringen om framstegen när det gäller anpassning bör också styras av länderna själva via förbättrade nationella meddelanden.

Täckande av merkostnader och privat finansiering

8. EU UNDERSTRYKER att det tillgängliga ekonomiska stödet bör ökas över tiden allt efter absorptionsförmåga, insatsernas totala omfattning samt utveckling och genomförande av en effektiv förvaltningsram. Utvecklingsländernas egna insatser bör öka i takt med deras att utvecklingsnivå stiger, och bör också återspegla den tillgängliga begränsningspotentialen. Stödet för begränsning kommer att ges i förhållande till specifika åtgärder som är förankrade i mottagarlandets ambitiösa övergripande strategi.
9. Kommissionens uppskattning av finansieringsbehoven för begränsningsåtgärder bygger på antagandet att de mest kostnadseffektiva åtgärderna genomförs. EU BETONAR att om andra åtgärder än de mest kostnadseffektiva väljs, bör detta inte minska ambitionsnivån för begränsningsinsatserna och de extra kostnader som detta medför bör bäras av de myndigheter som gör dessa val. Alla utvecklingsländer förväntas att på medellång sikt genomföra sådana egna begränsningsåtgärder som ger direkta ekonomiska fördelar och direkt bidrar till en hållbar utveckling, bland annat genom att avskaffa subventioner för fossila bränslen och andra incitament att välja alltför utsläppsintensiva produktions- och konsumtionsmönster. Det kan bli nödvändigt med stöd till kapacitetssuppletering för att underlätta sådana förändringar av politiken.
10. Det kommer att bli nödvändigt för alla länder att generera privat finansiering genom att bedriva en lämplig politik som syftar till att bland annat ge incitament till investeringar. I detta sammanhang KONSTATERAR EU betydelsen av väl fungerande finansmarknader och ett lämpligt företagsklimat i utvecklingsländerna för att möjliggöra utlåning till investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp, samt ÄR MEDVETET om att utlåning från internationella institutioner också kan spela en katalysatorroll.

11. Den privata finansieringen kommer också att stimuleras genom utvecklingen av en bred och likvid koldioxidmarknad som bygger på stabila system med utsläppstak och handel med utsläppsrätter i utvecklade länder, en reformerad mekanism för ren utveckling och sektoriella krediterings- och handelsmekanismer för åtgärder i utvecklingsländer.
12. EU ÄR MEDVETET om att utvecklingen och resultaten av en stabil koldioxidmarknad är beroende av ambitionsnivån för begränsningsmål och utsläppsminskningsbanor i de utvecklade länderna.

Internationell offentlig finansiering på medellång sikt

13. Finansieringen genom koldioxidmarknaden bör övervakas och erkännas separat och kan inte avräknas mot fullgörandet av åtaganden om offentligt ekonomiskt stöd, utom när det gäller upphandling av kompensationskrediter som inte används för att uppfylla kvantifierade utsläppsmål.
14. Ett globalt fördelningssystem skulle öka det totala finansieringsbeloppet, bland annat genom att säkerställa förtroendet för att finansieringen fördelas rättvist och öka det globala egenansvaret samt ta hänsyn till världsekonomins utveckling. Samtidigt skulle det säkerställa mer stabila stödnivåer och ett riktmärke mot vilket tillhandahållandet av finansiering kan verifieras. Utvecklingsländerna skulle bli nettomottagare av finansiering vars omfattning bland annat kommer att vara avhängig av deras egen förmåga och begränsningspotential.
15. Länderna bör finansiera sina bidrag på grundval av nationella prioriteringar och i enlighet med budgetramar och nationella budgetprinciper. Vissa länder kanske vill överväga användning av intäkter från specifika källor. Intäkter från specifika källor bör erkännas som bidrag enligt det globala fördelningssystemet i den mån sådana bidrag otvetydigt kan hänföras till ett ursprungsland.
16. Robust mätning, rapportering och verifiering av begränsningsåtgärder, övervakning och granskning av anpassningsåtgärder samt regelbunden översyn bör förbättra efterlevnaden av internationella finansieringsåtaganden.

17. Bidrag från globala källor kan komplettera andra offentliga finansieringsbidrag och gå genom globala konton. Finansieringsflödena genom globala konton bör kanaliseras via befintliga institutioner för att genomföra stödet, skapa största möjliga synergi och minska de administrativa kostnaderna. Sådan finansiering kan inriktas på att avhjälpa bristerna i den internationella finansieringen.
18. EU BETONAR att det finns ett stort behov av lämplig global reglering av annars oreglerade utsläpp från internationell luftfart och internationella sjötransporter för att maximera de globala begränsningsinsatserna och uppnå lika villkor i förhållande till andra utsläppskällor. Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) och Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) är lämpliga forum för att utarbeta globala ramar, på grundval av globala sektorsmål som fastställs i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, vilka bör ge en flaggneutral, icke snedvridande täckning av varje sektor för att undvika koldioxidläckage, utifrån marknadsbaserade åtgärder och upprätthållande av staternas statsfinansiella ansvar. Som en avspegling av olika omständigheter och skiftande förmåga kan dessutom en del av de potentiella intäkterna användas till klimatåtgärder i utvecklingsländer.
19. Utförliga statistikuppgifter om klimatfinansiering och klimatstöd bör sammanställas, helst genom en vidareutveckling av befintliga rapporteringsmekanismer som OECD-DAC-systemet för övervakning av finansiella flöden till utvecklingsländer, inklusive offentligt utvecklingsbistånd, på grundval av lämplig medverkan från utvecklingsländerna. Statistiken bör vara fullständigt enhetlig och öppen och därigenom kunna bidra till att identifiera eventuella risker för insatserna för fattigdomsminskning och uppnående av millennieutvecklingsmålen.

UTTALANDE OM IRAN

Europeiska rådet förblir övertygat om att man måste finna en diplomatisk lösning på frågan om Irans kärntekniska program och uppmanar Iran att fullt ut samarbeta i detta arbete. Europeiska rådet bekräftar sin allvarliga oro över utvecklingen av Irans kärntekniska program och Irans fortgående underlåtenhet att uppfylla sina internationella förpliktelser. Det senaste avslöjandet om en anläggning för anrikning nära Qom har ytterligare bidragit till oron.

Europeiska rådet uppmanar enträget Iran att rätta sig efter kraven i FN:s säkerhetsråds resolutioner och att samarbeta fullt ut med IAEA för att lösa alla kvarstående frågor och återställa förtroendet för att Irans kärntekniska program uteslutande är av fredlig art.

Europeiska rådet uppmanar dessutom Iran att komma överens med IAEA om planen för kärnbränsleförsörjningen för forskningsreaktorn i Teheran, vilket skulle bidra till att bygga upp förtroendet samtidigt som Irans behov av medicinska radioisotoper uppfylls.

Framsteg med den iranska kärntekniska frågan skulle bana väg för förbättrade förbindelser mellan EU och Iran och öppna för ett samarbete på det politiska, ekonomiska, säkerhetsrelaterade och tekniska området som skulle gagna båda parter.

Europeiska rådet kommer att fortsätta att se över alla aspekter av den iranska kärntekniska frågan och inom ramen för den så kallade dual track-strategin besluta om sina kommande åtgärder.

Europeiska rådet beklagar djupt de fortsatta kränkningarna av mänskliga rättigheter i Iran. Det är djupt oroat över användandet av dödsstraffet, över att avvikande åsikter slås ned med våld och över massrättegångarna mot journalister människorättsförsvarare och politiska aktivister efter valen i Iran.

Europeiska rådet uttrycker sin fortsatta oro över situationen för personal som deltar i Europeiska unionens uppdrag och för de europeiska medborgare i Iran som nyligen har ställts inför rätta och begär att de omedelbart och villkorslöst ska släppas fria.

FÖRTECKNING ÖVER DOKUMENT SOM FÖRELAGTS EUROPEISKA RÅDET

- Ordförandeskapets lägesrapport till Europeiska rådet – Förberedande arbete inför Lissabonfördragets ikraftträdande (14928/09)
  - Ordförandeskapets rapport till Europeiska rådet om den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (14930/09)
  - Rådets slutsatser av den 21 oktober 2009 om EU:s ståndpunkt inför klimatkonferensen i Köpenhamn (14790/09)
  - Rådets slutsatser av den 20 oktober 2009 om exitstrategier (14765/09)
  - Brev från Ekofinrådets ordförande till Europeiska rådets ordförande om läget beträffande finansiell tillsyn (15099/09)
  - Lägesrapport om trygg energiförsörjning (13068/2/09 REV 2)
  - Rådets slutsatser av den 26 oktober 2009 om strategin för Östersjöområdet (15018/09)
  - Rådets slutsatser av den 27 oktober 2009 om Afghanistan och Pakistan (14576/09)
  - Rådets slutsatser av den 27 oktober 2009 om förstärkning av EU:s insatser i Afghanistan och Pakistan (14064/09)
-